

ת"פ 61559/01/17 - מדינת ישראל נגד א ח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 61559-01-17 מדינת ישראל נ' ח

בפני בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א ח

הנאשמת

ב"כ המאשימה: עו"ד שרית דרור

ב"כ הנאשמת: עו"ד אשרף דוויק

גזר דין

כללי

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב האישום בעבירת כניסה לישראל שלא כדין, בשל כך שביום 25.1.17 שהתה בסמוך לבסיס "עופרית" בשטח מדינת ישראל ללא היתר כדין.
2. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינה של הנאשמת מתחם עונש הולם שבין חודש לשישה חודשי מאסר בפועל, לגזור על הנאשמת עונש המצוי בחלקו התחתון- בינוני של מתחם העונש ההולם, להפעיל במצטבר עונש מאסר מותנה שתלוי ועומד לחובתה ולהוסיף ולגזור עליה מאסר מותנה וקנס. בטיעוני המאשימה הודגשו עברה הפלילי של הנאשמת והערכים המוגנים על ידי העבירה.
3. ב"כ הנאשמת ביקש להאריך את עונש המאסר המותנה שנגזר על הנאשמת בתיק קודם, תוך שהדגיש את נסיבותיה המשפחתיות של הנאשמת, שהיא אם לשני קטינים שאביהם אינו יכול לטפל בהם ואת העובדה כי הוגשה בקשה לאיחוד משפחות הממתינה להחלטת הרשות המוסמכת.
4. הנאשמת בדברה האחרון ביקשה בדמעות את רחמי בית המשפט, וביקשה כי אפשר לה להישאר עם ילדיה.
5. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, לנוכח התרשמותי מקיומן של נסיבות אישיות יוצאות דופן, שלא נפרשו בפני באופן מלא על ידי הצדדים, הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינה של הנאשמת, הגם שמדובר בתושבת שטחים

הנעדרת אפשרות להיעזר בשירותיו של שירות המבחן.

6. תסקיר המבחן מלמד, כי הנאשמת בת 38, נשואה בשנית ואם לחמישה ילדים. הנאשמת מתגוררת עם בעלה השני, שני ילדיהם המשותפים ושלושת ילדיו של בעלה מנישואין קודמים ב--. הנאשמת נולדה וגדלה במחנה הפליטים --, אך אין לה היתר שהייה בישראל. הנאשמת גדלה בנסיבות חיים מורכבות, במשפחה מרובת ילדים, למדה עד כיתה ד' אך נמנע ממנה להמשיך בלימודים, בשל הצורך לסייע בעבודות הבית, על רקע מגדרה. היא נישאה לראשונה בגיל 15 לבעל שהיה מכור לסמים ונהג כלפיה באלימות. מנישואין אלה נולדו לה שלושה ילדים, אשר לאחר הגירושין נותרו, על פי החלטת בית הדין השרעי, במשמורת האב ולנאשמת אין כל קשר עמם, בשל כך שאביהם אסר זאת עליהם. לפני כעשור התחתנה הנאשמת עם בעלה הנוכחי, וגם מערכת היחסים עמו ועם ילדיו מנישואין קודמים מורכבת. הנאשמת היא הדמות המרכזית בבית הדואגת לצרכי הילדים ומטפלת בהם ואילו בעלה אינו מעורב בנעשה בבית. לצד זאת היא הנושאת העיקרית בעול פרנסת המשפחה. הנאשמת קיבלה אחריות על מעשיה ותיארה כי נשארת לגור ב--- בשל המחויבות לילדיה, שכן אם תעזוב את ישראל, לא ברור כי יתאפשר לה לקחת את ילדיה עמה. שירות המבחן מתאר, כי הנאשמת היא אישה קשת יום המתמודדת עם מציאות חיים קשה, נעדרת גורמי תמיכה וסובלת מתחושת אומללות והעדר תקווה. על אף האמור, הנאשמת מפגינה אחריות לטיפול בילדיה ובעלת כוחות ויכולת אישית המאפשרים לה לפעול באופן אקטיבי כדי להגן על ילדיה. עם זאת, כל עוד נושא מעמדה בישראל לא יוסדר באופן חוקי, לא יימצא פתרון לבעיה. הנאשמת עושה כל מה שביכולתה כדי לשנות את מעמדה החוקי בישראל, שיתפה פעולה עם גורמי הרווחה וגם עם שירות המבחן. שירות המבחן סבר כי צו מבחן יתאים לעניינה של הנאשמת ואולם לא המליץ על כך בהעדר אפשרות, לנוכח העובדה כי אינה תושבת ישראל. שירות המבחן המליץ להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד לחובת הנאשמת ולגזור עליה קנס סמלי המותאם ליכולותיה.

דין והכרעה

7. מעשיה של הנאשמת פוגעים בריבונות המדינה ובזכותה להחליט מי יהיו הבאים בשעריה, תוך מניעת כניסתם לישראל של מי שעלולים לסכן את בטחון המדינה או את בטחון תושביה.

8. כפי שעולה מתסקיר המבחן, נסיבות חייה של הנאשמת הן שהובילו אותה להישאר בישראל. שני ילדיה הצעירים של הנאשמת מנישואיה הנוכחים, בני 10 ו-8 הם תושבי ישראל. אם תעזוב את ישראל- ספק אם יהיה בידה להוציאם מהארץ עמה, ולנוכח הנסיבות המשפחתיות המורכבות שבהן הם גדלים, הם זקוקים לה.

9. מתוך תסקיר המבחן ומתוך נסיבות כניסתה של הנאשמת לישראל ניתן ללמוד, כי היא ממשיכה לשהות בישראל, ברם שהותה כאן לא נועדה לצורכי ביצוע עבירות פליליות עצמאיות, ומידת ההסתברות כי שהותה כאן תפגע בבטחון המדינה ותושביה נמוכה. הנאשמת שהתה בישראל כדי שלא להיפרד מילדיה, אשר כפי שעולה מתוך התסקיר, אין אדם אחר שידאג לשלומם.

10. לנוכח האמור לעיל, מידת הפגיעה של מעשיה של הנאשמת בערכים המוגנים נמוכה ומתחם העונש ההולם

בעניינה מתחיל ממאסר מותנה ומגיע עד לארבעה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

11. הנאשמת בת 38 ואזקוף לזכותה את הודאתה במיוחס לה בכתב האישום מבלי שהובטח לה דבר. הודאה זו חסכה זמן שיפוטי ויש בה משום קבלת אחריות על המעשים.

12. עוד שקלתי לקולא את העובדה כי הנאשמת שהתה במעצר במשך יומיים, מיום 25.1.17 ועד יום 26.1.17.

13. לנאשמת הרשעה קודמת אחת מיום 28.1.16 בעבירות כניסה לישראל שלא כדין ותקיפת חסר ישע על ידי אחראי שביצעה בשנת 2012. מקריאת גזר הדין בת"פ 17139-10-14 של בית משפט השלום בירושלים ניתן ללמוד, כי עבירת התקיפה בוצעה כלפי אחת מבנותיו מנישואין קודמים של בעלה של הנאשמת. בגין הרשעה זו נגזר על הנאשמת, בין היתר, עונש מאסר מותנה בן חודש ימים שהוא בר הפעלה בתיק הנוכחי.

14. תסקיר שירות המבחן מתאר את נסיבות חייה הקשות מאד של הנאשמת, ואת העובדה שמהווה הורה אחראי לשני קטינים כבני שמונה ועשר שנים, שאין אדם אחר שידאג לשלומם אם הנאשמת תיכלא. הנזק שעשוי להיגרם לקטינים אם ייגזר על הנאשמת עונש של מאסר בפועל הוא נזק עצום, שאינו מידתי ביחס לשיקולי הענישה האחרים. עובדה זו מהווה נסיבה מיוחדת המצדיקה הימנעות מהפעלת המאסר המותנה שתלוי ועומד נגד הנאשמת.

15. לנוכח האמור לעיל החלטתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. עונש המאסר המותנה שנגזר על הנאשמת בת"פ 17139-10-14 של בית משפט השלום בירושלים יוארך למשך שנתיים מהיום.

ב. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.18.

16. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

17. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ח, 06 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.